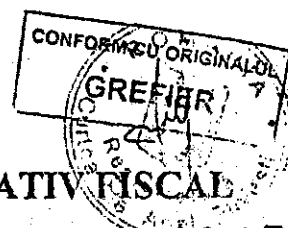

ROMÂNIA
CURTEA DE APPEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL

DOSAR NR.

DEFINITIVĂ ȘI IREVOCABILĂ

PRIN RESPINGEREA RECURSURILOR DE CĂTRE ICCJ

SENTINȚA NR.

Ședința publică din data de aprilie 2011

Președinte -

Grefier -

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii formulată potrivit Legii contenciosului administrativ de reclamanta SC SRL cu sediul ales în com. sat. Județ contradictoriu cu pârâta DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE cu sediul în nr. Județ

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 30 martie 2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la această dată, care face parte integrantă din prezenta sentință.

Curtea având nevoie de timp mai îndelungat pentru a studia actele și lucrările dosarului a amânat pronunțarea pentru astăzi, data de mai sus, când a dat următoarea sentință:

CURTEA

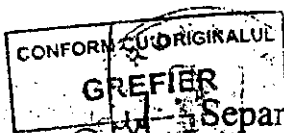
Deliberând asupra acțiunii de față, reține următoarele:

Prin cererea formulată la data de 15 septembrie 2010, pe rolul Curții de Apel sub nr. reclamanta SC SRL a chemat în judecată pe pârâta DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se anuleze decizia nr. emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova, decizia de impunere nr. misă de reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală Prahova, precum și Raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr. .2010 și obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii se arată că în urma controlului efectuat de Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova la societatea reclamantă a fost întocmit Raportul de inspecție fiscală din data de 07.05.2010, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, actul administrativ fiind înregistrat sub nr. .05.2010.

Apreciind că cele două acte administrativ-fiscale sunt nelegale și au fost întocmite fără a se ține cont de situația reală consemnată în documentele financiar-contabile ale societății, au formulat o contestație la organul administrativ - fiscal, în baza dispozițiilor art. 205 din Codul de procedură fiscală, aceasta fiind înregistrată sub nr. .06.2010.

195

Separat au solicitat suspendarea executării actelor menționate, cererea fiind admisă de către Curtea de Apel în prezent dosarul aflându-se pe rolul Inaltei Curți de Casație și Justiție pentru soluționarea recursului promovat de Direcția Generală a Finanțelor Publice

Prin Decizia nr. .... iulie 2010, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova, contestația formulă a fost respinsă ca neîntemeiată, motiv pentru care s-au adresat instanței de judecată.

Arată că decizia nr. .... iulie 2010 nu îndeplinește cerințele de conținut reglementate de dispozițiile art. 211 din Codul de procedură fiscală în sensul că nu sunt arătate argumentele pentru care au fost respinse criticile formulate de societatea noastră.

Din analiza chiar sumară a acestui act administrativ - fiscal se observă că aceasta cuprinde doar o înșiruire de texte de lege, pe care organul fiscal pretinde că le-am încălcat, fără însă a se răspunde concret argumentelor pe care și-au întemeiat contestația.

Or, această modalitate de motivare nu satisface exigențele impuse de legiuitor în cuprinsul art. 211 din OG nr.92/2003 și nu permite contestatoarei și nici instanței de judecată să verifice temeinicia soluției la care s-a oprit organul fiscal.

De aceea, apreciem că decizia arătată este lovită de nulitate.

În al doilea rând, actele administrativ - fiscale ce fac obiect al prezentei plângeri sunt nelegale, sumele stabilite de organul fiscal nefiind datorate de societatea noastră.

Controlul efectuat de reprezentanții organului fiscal este nelegal întrucât încalcă dispozițiile art. 98 alin. 3 din Codul de procedură fiscală potrivit cu care "La celelalte categorii de contribuabili inspecția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale".

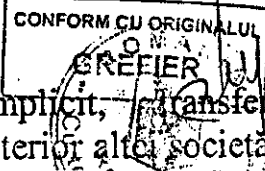
În acest caz termenul de 3 ani a fost depășit deoarece s-au făcut verificări pe perioada 1.01.2006 - februarie 2010, adică pe 5 ani, fără a fi îndeplinite condițiile reglementate expres de art. 98 alin. 3 lit. a-c din Codul de procedură fiscală.

Mai mult, în mod greșit, controlul a stabilit pentru exercițiul fiscal al anului 2006 suma de 68.528 lei cu titlu de impozit pe profit și 94.138 lei majorări de întârziere aferente cu motivarea ca societatea a efectuat operațiuni contabile, respectiv corecția unor erori contabile din perioadele precedente în exercițiul curent și astfel ar fi influențat rezultatul fiscal al perioadei respective prin diminuarea acestuia.

Pentru a ajunge la acesta concluzie s-a avut în vedere că prin antecontractul de vânzare - cumpărare nr. .... 2005 ce avea ca obiect vânzarea unui imobil (teren) situat în strada ..... u număr cadastral ....., SC SRL, în calitate de promitent vânzător, s-a angajat să înstrăineze către SC ..... SRL în calitate de promitent cumpărător, un teren ce avea o valoare contabilă de 63.0252 lei.

În contul promisiunii de vânzare, promitentul a încasat o parte din prețul vânzării respectiv 1.078.660 lei pe care a înregistrat-o în contul 472 „venituri înregistrate în avans”.

Aceste operațiuni au fost înregistrate la datele respective, adică în cursul anului 2005, în evidentele financiar - contabile ale societății conform prevederilor legale.

Deoarece vânzarea - cumpărarea și, implicit, transferul dreptului de proprietate nu a mai avut loc, terenul fiind vândut ulterior altei societăți, SC SRL a întocmit factura fiscală nr. 06.2006 prin care a stornat suma de 1.078.660 lei cu mențiunile "Storno vânzare teren" "Vânzare teren la valoare de 544.500 lei" "Clădire la valoarea de 665.500 lei".

Concomitent cu operațiunile menționate mai sus, au fost efectuate și operațiunile de scădere din patrimoniul societății a valorii celor două imobile.

Analizând operațiunile descrise mai sus, organul de control a stabilit, în mod greșit, că tranșele aferente antecontractului de vânzare - cumpărare încheiat în anul 2005 pentru terenul din strada identificate și înregistrate la data de 30.09.2005, nu trebuiau înregistrate ca venituri la 31.12.2005 și, ca prin aceste înregistrări descrise mai sus, ar fi fost diminuate veniturile aferente anului 2006 cu suma de 1.078.660 lei.

În aceste condiții le-a fost calculat un impozit pe profit suplimentar în sumă de 68.528 lei și majorări de întârziere în sumă de 94.138 lei.

Însă, în speță, este vorba despre un act de vânzare - cumpărare care reprezintă o promisiune iar facturile emise sunt facturi de avans și nu de achitare parțială cu plata în rate, documentele fiind înregistrate în mod corespunzător în contabilitatea societății.

Nefinalizarea vânzării - cumpărării a necesitat acele corecții pentru a reglementa raporturile juridice dintre părți, conform actelor (convențiilor) încheiate de către acestea, iar influențele fiscale sunt o consecință a acestor raporturi, nașterea și existența acestor influențe fiind condiționată de raporturile juridice dintre părți și nu invers.

Este de menționat și faptul că aceste raporturi juridice și influențele fiscale născute în urma derulării acestora, au mai fost verificate cu ocazia a altor două controale anterioare în urma cărora au fost întocmite rapoartele de inspecție fiscală din 07.04.2005 și 20.06.2006, rapoarte care nu au constatat neregularități cu privire la operațiunile derulate și nici cu privire la modul lor de înregistrare în evidența contabilă.

Dovada în acest sens este raportul de inspecție fiscală care, la pagina 7 face vorbire despre operațiunile contabile înregistrate ca urmare a încheierii antecontractului de vânzare-cumpărare cu SC SRL, fără a modifica în niciun fel aceste înregistrări contabile și fără a influența în vreun fel obligațiile fiscale către buget în sensul stabilirii unor taxe și impozite suplimentare.

Or, prin Decizia nr. _____ iulie 2010 privind soluționarea contestației formulate de SC SRL, decizie emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului _____ Biroul Soluționare Contestații, organul fiscal a înlăturat nemotivat aceste susțineri anterioare și nu a avut în vedere faptul că actul arătat reprezintă o operație economică reală cu caracter patrimonial care trebuia evidențiat ca atare întrucât reprezintă voința părților.

De asemenea, se impune de relevant și faptul că, prin actul de control, au fost modificate rezultatele economico-financiare cu implicațiile fiscale aferente, ale anului 2006, cu operațiuni ce decurg din anul 2005, fără ca să fie făcută niciun fel de modificare sau corecție asupra rezultatelor economico-financiare și a implicațiilor

inspecție fiscală aferente anului 2005 în sensul diminuării sau majorării acestuia cu sumele respective, care au stat la baza modificărilor exercițiului financiar al anului 2006.

În acest context apare ca nelegală extinderea controlului și pentru operațiuni efectuate și evidențiate în exercițiul financiar - contabil al anului 2005, mai ales în condițiile în care acestea au mai făcut obiectul altor două verificări, iar la pagina 9 a raportului se precizează, în mod expres, că prezenta inspecție fiscală a cuprins: "impozitul pe profit pe perioada 01.01.2006-31.12.2009".

Apreciază că, sub acest aspect, au fost încălcate prevederile art.98 alin.3 din Codul de Procedura Fiscală care precizează că "inspecția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani iar articolul 105 din același cod prevede că inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit și pentru fiecare perioada de impozitare.

Or, după cum au arătat mai sus, societatea a fost supusă de trei ori verificărilor pentru aceeași perioadă și aceleași operațiuni.

Privitor la verificarea exercițiului financiar aferent anului 2007 controlul a stabilit un profit impozabil în suma de 163.626 lei față de 110.974 lei raportat de către societate, stabilind astfel și un impozit suplimentar de 8.424 lei și 6.866 lei majorări de întârziere aferente.

Pentru a ajunge la aceste rezultate, organul de control a exclus suma de 14.812 lei reprezentând contravaloarea amortizării unor mijloace fixe și 37.840 lei reprezentând TVA, sumele de mai sus nefiind considerate cheltuieli deductibile fiscal.

Consideră că aplicarea prevederilor art.21 și art.24 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal a fost făcută în mod greșit, fără a se ține cont de situația de fapt concretă cu privire la aceste aspecte.

Astfel, în ceea ce privește suma de 14.812 lei reprezentând contravaloarea amortizării unor mijloace fixe, neadmiterea acestei sume ca și cheltuielă, cu motivarea că aceste utilaje nu au participat la procesul de producție și nu erau utilizate pentru prestarea de servicii, este nelegală.

Sușinem acest lucru deoarece, după cum se poate constata cu ușurință, este vorba de utilaje specifice și necesare activității desfășurate de societatea reclamantă, respectiv prelucrarea și conservarea cărnii, însă a considera că o celula de afumare și fierbere sau o mașină de porționat carnea nu sunt utile în procesul de producție, este cel puțin curios.

Or, organul fiscal nu combate faptul că mijloacele fixe, utilajele pe care le utilizăm sunt specializate pentru industria alimentară.

Cel mult, se poate afirma că aceste utilaje nu au fost folosite în anumite perioade datorită unor anumite conjuncturi economice, ca urmare a schimbării unor tehnologii sau a modificării cerințelor pe piața de desfacere.

Astfel, acestea se utilizează în funcție de gusturile beneficiarilor produselor, de conjuncturile de piață, de evoluția industriei alimentare.

Același lucru s-a întâmplat și în cazul mașinilor de răsniț și ambalat cafea și a prăjitorului de cafea.

Privitor la suma de 37.840 lei reprezentând TVA, considerat ca fiind nedeductibil fiscal, menționează că operațiunile din care rezultă aceste sume au făcut obiectul unui control anterior, după cum am arătat mai sus, situație în care nu mai pot

fi efectuate reverificări, atâta timp cât nu sunt întrunite condițiile prevăzute în Codul de Procedura Fiscală.

Deși am susținut această împrejurare în cuprinsul contestației, organul fiscal nu a răspuns și nu a făcut nicio referire la faptul că a mai existat un control anterior care a vizat modalitatea de stabilire și plată a impozitelor pentru aceeași perioadă.

Referitor la verificarea exercițiului financiar al anului 2008, prilej cu care s-au stabilit cheltuieli nedeductibile fiscale în suma de 69.574 lei reprezentând contravaloarea amortizării mijloacelor fixe, și, ca o consecință a acestui fapt, s-a stabilit un impozit suplimentar de 11.132 lei cu majorările aferente, apreciază că, în speță, controlul nu a ținut cont de situația reală existentă în cadrul societății și, după cum am arătat mai sus, utilajele au fost achiziționate și utilizate în vederea desfășurării activităților specifice obiectului de activitate al firmei.

În ceea ce privește stabilirea de către control a unui impozit pe dividende în suma de 41.484 lei și a unor majorări de întârziere în sumă de 33.809 lei, aceasta a fost făcută cu încălcarea flagrantă a prevederilor legale în materie și prin reținerea unor situații ce nu au legătura cu realitatea existentă.

Susțin acest lucru, având în vedere interpretarea dată de către organele de control a unor lipsuri în gestiune în suma de 199.157 lei, a pierderilor din creanțe în suma de 13.669 lei și a lipsei unor obiecte de inventar în sumă de 4.965 lei, ca o decizie a asociaților de a-și asuma lipsa bunurilor respective și a le acoperi din dividende, fără a ține cont de o chestiune elementară, ca dividendele se constituie din profitul net.

Mai mult, prin această interpretare, constatările controlului nu au ținut cont de prevederile art.III alin.2 din legea nr.31/1990, modificată și republicată, care precizează, în mod expres, că Adunarea Generală este organul suprem de conducere într-o societate comercială, singurul în măsură să aprobe situațiile financiare și să fixeze dividendele.

Or, prin abordarea de mai sus, organul de control s-a substituit, fără niciun drept, acestui organism.

Invocarea în acest context a dispozițiilor art.219 alin.1 lit"o" din OG nr.92/2003 și ale art.67 alin.1 din Legea nr.571/2003, nu are niciun fel de relevanță în condițiile în care nu aceasta a fost voința asociaților, sumele în cauză nu au fost evidențiate ca profit și nu au fost distribuite ca dividend pentru că astfel să se nască obligația calculării și plății impozitului pe dividende.

Cel mult organul de control putea considera că aceste sume sunt cheltuieli nedeductibile și supuse impozitului pe profit însă nu se putea substitui organului de conducere a societății, respectiv adunării generale.

Prin actul de control a fost stabilită suplimentar și suma de 204.408 lei reprezentând TVA de plată, deoarece, după susținerile organului fiscal, suma este aferentă prețului unor utilaje a căror existență reprezentanții societății nu au fost în măsură să le justifice cu documente legale.

În sprijinul acestei afirmații reprezentanții organului de control aduc argumentul că le-au fost prezentate doua forme ale unui contract de comodat încheiat cu SC SRL în forma pe care controlul a luat-o în considerare necuprinzând valorile de inventar și neavând aceleași denumiri cu cele

193

din evidența contabilă fără să țină cont de faptul că le-a fost prezentată și o alta formă a contractului în care erau înscrise valorile și denumirile exacte.

Organul de control și-a exercitat în mod defectuos atribuțiile în sensul că nu a luat în considerare faptul că prima formă era un "draft" de lucru, dovadă fiind și faptul că aceasta primă formă nu are aplicată la final la "comodant" amprenta ștampilei, deci nu poate fi un document valid și nu este de natură să producă consecințe juridice, în timp ce a doua formă are toate datele și elementele necesare validității unui act juridic.

Confuzia s-a produs datorită faptului că formele contractului au fost prezentate de o persoană din societate care nu cunoștea condițiile concrete ale încheierii acestui contract.

Or, organul fiscal a omis să răspundă acestui argument al nostru, ceea ce denotă superficialitatea cu care a tratat situația ce i-a fost dedusă controlului.

Totodată învederam ca organele de control au încălcat prevederilor art.97 alin.1 nct."b" din Codul de Procedura Fiscala care prevede că, în cazul existenței unor dubii, trebuia aplicată procedura controlului încrucișat, respectiv verificarea documentelor și a operațiunilor contribuabilului, în corelație cu cele deținute și de alte persoane, în speță SC

De asemenea, la verificarea rezultatelor financiar — contabile ale anului 2009 controlul a stabilit ca sponsorizarea de către societate a Fundației cu suma de 70.000 lei la data de 30.12.2009 nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege și astfel au calculate un impozit pe profit suplimentar în sumă de 64.430 lei și majorări de întârziere de 1.289 lei.

Consideră că aprecierea controlului privind nelegalitatea sponsorizării nu este corectă deoarece acesta a interpretat prevederile legale în defavoarea societății reclamante prin extinderea acestor prevederi și asupra unui domeniu la care aceste prevederi nu se aplică.

Astfel, în acest scop, se invocă prevederile art.21 alin.4 lit."p" din Legea nr.571/2003 care prevede că sponsorizările se fac în limita a 3% din cifra de afaceri și nu mai mult de 20% din impozitul pe profit datorat, prevedere cu care sunt de acord, urmând ca în urma analizării susținerilor să fie diminuată suma la cuantumul prevăzute de legea mai sus menționată.

În ceea ce privește referirea la prevederile art.6 lit"c" din Legea nr.32/1994 privind sponsorizarea, apreciază că aceste prevederi nu sunt aplicabile în acest caz deoarece SC

SRL este administrată de către domnul iar domnul are numai calitatea de simplu asociat.

Se impune de relevat și faptul că suma în cauză se găsește și în prezent în conturile bancare, fundația fiind într-un proces intens de strângere de fonduri în vederea construirii și dotării unui cămin pentru copiii defavorizați .

Referitor la diferența suplimentară de TVA în sumă de 124.804 lei aferentă livrărilor făcute către două societăți comerciale din Spania -

S.L. arată că livrările au avut la baza comenzi ferme în baza cărora s-au efectuat acestea fiind însoțite de documentele prevăzute de normele legale.

Însă, faptul că Codul de TVA nu este valid nu ne poate fi imputabil deoarece au efectuat livrările respective și au încasat sumele convenite acelor livrări.

În concluzie, după cum au arătat, actele administrative și financiare prin care se stabilesc în sarcina reclamantei o serie de obligații fiscale sunt nelegale.

Cu toate acestea, deși au formulat contestație, organul fiscal nu a ținut cont de situația concretă și a respins susținerile ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia de soluționare a contestației, reprezentanții Direcției Generale a Finanțelor Publice Prahova nu au răspuns la niciunul din argumentele invocate de societatea reclamantă, mulțumindu-se să înșiruie zeci de texte de lege pretins încălcate fără a demonstra această împrejurare.

Mai mult, organul fiscal a mai supus aceste aspecte unor controale anterioare și s-a pronunțat în sensul legalității tuturor acestor operațiuni.

În susținerea acțiunii, reclamanta a depus la dosar un set de înscrisuri (filele 17-205).

La data de 13.10.2010 pârâta DGFP a formulat o întâmpinare prin care a solicitat respingere acțiunii ca neîntemeiată și menținerea actelor administrativ fiscale emise în cauză (filele 208-212).

A fost depusă la dosar documentația ce a stat la baza pronunțării deciziilor contestate (filele 213-371).

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri și expertiză contabilă (filele 422-461).

Analizând acțiunea prin prisma actelor dosarului și a dispozițiilor legale ce au incidență în cauză, Curtea reține următoarele:

Direcția Generală a Finanțelor Publice prin activitatea de inspecție fiscală, a efectuat un control la reclamanta SC SRL, respectiv la „Punctul de lucru ales” din comuna perioada 15 februarie – 7 mai 2010 în vederea verificării modului de înregistrare în evidența contabilă, declarare și virare a obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat și bugetului asigurărilor sociale.

Controlul fiscal, în funcție de operațiunile financiar-contabile, a cuprins următoarele perioade:

- 01.01.2006- 31.12.2009 pentru impozit pe profit ;
- 01.03.2006- 28.02.2010 pentru TVA;
- 01.01.2007- 28.02.2010 pentru impozit pe salarii, dividende,

contribuție la asigurările sociale și fondurile speciale etc.

Urmare a acestui control, a fost întocmit raportul de inspecție fiscală din data de 07.05.2010 (filele 46-114). Potrivit constatărilor din raportul de inspecție fiscală a fost emisă decizia de impunere nr. 2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în cuantum total de 781.612 lei (filele 40-44).

Împotriva acestei decizii de impunere, reclamanta a formulat în termen legal contestație, soluționată prin Decizia nr. iulie 2010 emisă de ANAF-DGFP Prahova Biroul Soluționare Contestații, prin care s-a respins contestația ca neîntemeiată pentru suma totală de 744.820 lei și ca nemotivată pentru suma totală de 36.792 lei (filele 18-39).

Analizând documentația ce a stat la baza pronunțării actelor administrativ-fiscale contestate, precum și expertiza contabilă efectuată în cauză, Curtea reține că inspecția fiscală efectuată pentru activitatea economico-financiară desfășurată de societate în perioada 01.01.2006-31.12.2009 a stabilit venituri

FORMA DEDUCIBILITATEI
 SUPPLEMENTAR

Suplimentare la impozit pe profit în sumă de 152.514 lei și majorări de întârziere de 10.857 lei, din care pe anii menționați în obiectiv, respectiv 2007-2008, impozit pe profit suplimentar 19.556 lei și majorări de întârziere în sumă de 15.431 lei. Aceste venituri suplimentare au fost reținute de organele de control considerând că unele cheltuieli înregistrate în contabilitate nu îndeplinesc condițiile de deductibilitate din punct de vedere fiscal.

Astfel, suma de 2.370 lei impozit pe profit este aferentă contravalorii amortizării sumei de 14.812 lei, înregistrată de reclamantă pe „cheltuieli de exploatare”, dar considerate de organele de control, ca o cheltuială nedeductibilă fiscal, pe considerentul că unele utilaje aferente acestei amortizări nu au participat în procesul de producție în anul 2007.

Or, faptul că aceste utilaje nu au participat în procesul de producție 2-3 luni față de 9-10 luni în care au participat în acest proces, având în vedere și factorii tehnico-economici, nu poate fi considerată intrarea în inactivitate, amortismentul trebuind să fie calculat integral la nivelul unui an financiar.

Așa fiind, veniturile suplimentare privind impozitul pe profit în sumă de 2.370 lei și majorări de întârziere de 1.931 lei nu pot fi reținute în sarcina societății.

Suma de 6.054 lei impozit suplimentar pe profit stabilit de organele de control este aferent TVA în sumă de 37.840 lei achitat de societate în anul 2007, dar aferentă perioadei 2004-2005, deoarece această sumă a fost înregistrată de reclamantă pe cheltuielile anului 2007, fiind considerată ca o cheltuială a acestui an, reclamanta a considerat eronat că această plată este deductibilă fiscal în anul de gestiune 2007, deși suma în cauză este aferentă anului 2005, astfel încât aceste sume rămân în sarcina reclamantei.

Pentru anul 2008, suma de 11.132 lei reținută de organele de control ca venit suplimentar privind impozitul pe profit, se referă la amortismentul în sumă de 69.574 lei aferent unor utilaje care nu au participat în procesul de producție în anul 2008, așa cum se arată detaliat în situația 1.2 anexă la Raportul de inspecție fiscală încheiat în anul 2010. Așa fiind, rămân în sarcina reclamantei impozitul suplimentar pe profit în sumă de 11.132 lei și majorări de întârziere în sumă de 8.565 lei.

În raportul de inspecție fiscală din 7.05.2010 la Cap. III – Constatări fiscale 1. Impozit pe profit – pentru anul 2009 organele de control au constatat că societatea a virat în plus pentru trimestrele I-IV 2009 un impozit pe profit în sumă de 40.818 lei, rezultând necesitatea corectării corespunzătoare a sumelor stabilite în final ca datorate.

* Cu privire la suma de 70.000 lei reprezentând cheltuieli de sponsorizare, Curtea reține că pe data de 30.12.2009 reclamanta SC SRL a sponsorizat „Fundatia _____ cu sediul în _____ în baza contractului de sponsorizare încheiat la data de 12.2009 și semnat din partea reclamantei de către administratorul societății _____ de directorul economic _____”

SC SRL a diminuat impozitul pe profit pentru anul 2009 cu suma de 65.639 lei, respectiv 20% din impozitul pe profit aferent acțiunii de sponsorizare.

Prin raportul de inspecție fiscală, organele de control au apreciat că SC SRL nu îndeplinește cumulativ condițiile privind deducerea din impozitul pe profit datorat a sumei achitate în baza contractului de sponsorizare,

GREFIER

întrucât această societate în calitate de sponsor controlează direct persoana juridică sponsorizată.

Această concluzie nu poate fi reținută față de prevederile Legii nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii 571/2003 privind Codul Fiscal, cu aplicabilitate de la 01.01.2007, care în art. 21 alin.4 lit.p prevede: „Cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea cu modificările ulterioare și ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002 republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care acordă burse private potrivit legii – scad din impozitul pe profit datorat, sumele aferente, dacă totalul acestor cheltuieli îndeplinește cumulativ următoarele condiții: este în limita a 3% din cifra de afaceri și nu depășește mai mult de 20% din impozitul pe profit datorat.

Suma sponsorizată și cu care impozitul pe profit a fost diminuat se încadrează în aceste condiții, întrucât la SC SRL cifra de afaceri de 37.780.038 lei x 3% = 1.133.401 lei, iar impozitul pe profit datorat 328.194x20%=65.639 lei.

În aceste condiții, suma de 64.430 lei (65.639 - 1.209 lei) reținută ca venit suplimentar privind sponsorizarea Fundației Carmistin, precum și majorările de întârziere de 1.289 lei nu pot fi reținute în sarcina reclamantei.

În cursul lunii decembrie 2007 SC SRL a înregistrat în contul 117 „Rezultatul raportat” (după impozitare) suma totală de 217.791 lei din care „materii și materiale aflate la terți în valoare de 199.157 lei”; diverse pierderi din „creanțe” de 13.669 lei și valoarea unor „obiecte de inventar”, neidentificate, în valoare de 4.965 lei. Anularea acestor sume a fost făcută de societate prin diminuarea „Profitului net” (după impozitarea cu 16%) aferent perioadelor precedente de repartizat și existent în contul contabil 117- „Rezultatul raportat”.

Interpretarea organelor de control că anularea unor valori din profitul net după impozitare de către reclamantă, deși este legală, totuși este considerată ca o plată de dividende către asociați și pentru care nejustificat a apreciat și a calculat un impozit pe dividende de 16%, deși suma respectivă nu a fost plătită către asociați.

Operațiunea în cauză s-a efectuat în condițiile respectării reglementărilor legale, astfel: anularea valorilor respective și aferente exercițiului financiar precedent s-a făcut din „Profitul net” (după impozitare) și evidențiat în contul 117 „Rezultatul raportat”; anularea valorilor respective aferente exercițiului financiar anterior s-a făcut din Profitul net (după impozitare) și evidențiat în contul 117 „Rezultatul raportat”, aspect reglementat de OMFP.nr. 1752/2004; valorile anulate și acoperite din Profitul net nu au fost repartizate ca dividende de plată și înregistrate în cont 457 „Dividende de plată”, aspect reglementat de Legea nr. 82/1991 privind Legea contabilității; valorile anulate nu pot fi considerate în fapt ca o plată de dividende către asociați.

Or, potrivit art. 67 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, „obligatia calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice odată cu plata dividendelor către acționari/ asociați”.

Având în vedere aceste prevederi legale, precum și faptul că nu s-a efectuat nici o plată - sub formă de dividende - către asociați, care să impună virarea la buget a impozitului pe dividende, nu se poate reține în sarcina reclamantei ca venit

suplimentar suma de 41.484 lei impozit pe dividende și majorările de întârziere în cuantum de 33.809 lei.

În urma analizării tuturor documentelor puse la dispoziție de părți expertul a concluzionat că reclamanta datorează bugetului consolidat de stat suma de 330.805 lei, iar diferența de 447.807 lei nu poate fi reținută în sarcina societății (filele 422-461).

Pentru aceste considerente și în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, Curtea va admite în parte acțiunea și va anula Decizia nr. 010 a DGFP Decizia de impunere nr. 05.2010 și Raportul de inspecție fiscală pentru suma de 447.807 lei și rămâne ca obligație fiscală suplimentară de plată către buget suma de 333.805 lei.

În baza art. 274 C.pr. civ., Curtea va obliga pârâta la plata sumei de 5039 lei către reclamantă cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxă timbru și onorariu expert.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte acțiunea formulată potrivit Legii contenciosului administrativ de reclamanta SC SRL cu sediul ales în com. , sat. , Județ n contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE** sediul în , nr. , Județ și în consecință:

Anulează Decizia nr. 010 a DGFP Decizia de impunere nr. 05.2010 și Raportul de Inspecție Fiscală din 2010 pentru suma de 447.807 lei și rămâne ca obligație fiscală suplimentară de plată către buget suma de 333.805 lei.

Obligă pârâta la plata sumei de 5.039 lei către reclamantă cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxă timbru și onorariu expert.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare

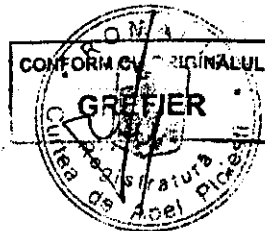
Pronunțată în ședința publică, astăzi, 6 aprilie 2011.

PREȘEDINTE,

Grefier,

Admisie = 147.807
Rămas = 333.805

MM - (721.612)

Red. DF

Tehnored. VS

4 ex./05. 05. 2011

Operator de date cu caracter personal

Nr. notificare 3120/2006